

at det var vor Skyld, fordi vi havde sluttet os til Visnepolitiken. Naar de Penge, som ligge i Statskassen, vare komne ud iblandt Folk, saa vilde Arbejderne ikke se sig nødsagede til at gribe til disse Midler, som de nu maa gribe til for at faae et ordentligt Erhverv. Jeg skal først gjøre den Bemærkning dertil, at det ærede Medlem ikke maa have taent meget derover, da han udtalte dette. For det Første ere vi jo saa unge her i Thinget, at vi ikke have haft nogen stor Indflydelse paa, hvad der her er vedtaget, og hvad der her er forkastet, og for det Andet vil det ærede Medlem vel dog indrømme mig, at selv om vi havde staaet paa Højres Side i afvigte Samling, vilde Resultatet være blevet det samme, som det blev. Jeg siger ikke dette for at bebreide Oppositionen det Standpunkt, som den har indtaget; jeg slutter mig fuldt ud dertil, og jeg vil sige det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds, at jeg aldrig vil være med til at anbefale Arbejderne at give deres politiske Ret bort for at faae kastet Bolde op omkring Kjøbenhavn. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem ryster paa Hovedet, thi det er faktisk, at dersom man ikke vil høre Høire, maa man give Afstald paa sin politiske Ret. Det er det, det nu dreier sig om. Men selv om vi nu ogsaa faae opkastet disse Bolde omkring Kjøbenhavn, som vi vel nok faae med det ærede Medlems Bistand, saa tror jeg ikke, at dette vil have nogen Indflydelse paa, om Arbejderne maa kæmpe for Tilværelsen eller ikke. Jeg er overbevist om, at til Trods for de mange Millioner i Statskassen vil Kampen for Tilværelsen blandt den arbejdende Stand vedblivende eksistere. Jeg skal ikke komme ind paa Løek out'en, som det ærede Medlem berørte, men jeg skal dog sige, at selv om vi havde støttet Høire, og selv om Oppositionen ikke havde staaet, som den stod, vilde Kampen have været lige stor for Arbejderne i Fernindustrien, og derfor mener jeg ikke, at det er berettiget at kaste den Udtalelse ud i denne Forsamling, at Arbejdernes Ledere eller Førere have bidraget til at skaffe en kummerligere Tilværelse for den arbejdende Stand. Det er dette, jeg vil tillade mig at protestere imod.

Siden jeg har faaet Ordet, skal jeg støtte den ærede Forslagsstiller i hans Bemærkning om den Bitterhed, det Had og den Ufordrage-

lighed, der er kommet til Stede blandt Befolkningen ved det Skridt, som blev begaaet den 1ste April. Jeg har nogen Kjendskab dertil, idet jeg daglig færdes blandt Arbejderne, blandt Befolkningen. Jeg repræsenterer jo særlig den fattige Del af Befolkningen, de mindre Bemidlede, jeg veed, hvad der rører sig der, bedre end de, der staa paa Højres Side; jeg veed, hvad de trænge til og hender tildels deres Tanter og Opfattelse. Jeg skal støtte den ærede Forslagsstiller i dette, at der er en Bitterhed til Stede, som der ikke tidligere har været, og mest blandt de Ubedidlede. Er det da underligt, og er det mærkærdigt, at den er til Stede blandt de Ubedidlede? Nei og atter Nei! En Stand, som Intet har at miste, som kun eier, hvad den kan tilveiebringe ved sine Hænders Gjerning, og ved Siden deraf kun dette One: sin politiske Ret — den kan nok være misfornøiet, naar dette One, som den har knyttet sine Forhaabninger til, bliver horranet. Jeg siger derfor, at er der noget Sted i Samfundet, hvor der for Dieblikket er Bitterhed til Stede, saa er det blandt den arbejdende Del af Befolkningen. Dette One, som den eiede, og som har holdt den oppe, naar Sulten, Kulden og Nøden trængte indensfor Dørene, det staa nu Magthaverne og borttage fra den arbejdende Stand. Er der Noget, som kan fremkalde Bitterhed, er det en saadan Fremgangsmaade som den, der bruges af dem, som sidde inde med den raa Magt. Jeg siger, at den politiske Ret har holdt Hovedet og Modet oppe hos Arbejderstanden. Naar Glendigheden og Nøden trængte indensfor Dørene, har man jo vidst, at hvis man ikke selv vedblivende kunde forsørge sig, vilde man tabe sine politiske Rettigheder; og man har derfor ofte døiet Sult, Kulde og Tørst for at beholde sin politiske Ret. Men naar denne saa deslægtet borttages, maa det saa ikke vække en Harm og et Had, som det ikke vil blive let at fjerne? Og efter min Opfattelse er den borttaget fra den arbejdende Stand og fra den hele Befolkning. Det eneste Haab, vi nu have tilbage, det er at tilveiebringe den igjen, og skal dette Haab ogsaa knuses, saaledes at man ikke kan tænke paa at faae sin politiske Ret tilbage, da vil jeg ikke spare for Følgerne! Jeg tror, at Følgerne ville blive meget slette. Jeg tror, at den Dag ikke er fjern, da Hævnen vil komme, og jeg er overbevist om, at Hævnen